

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Mf.I.40.026/2022/6.

A felperes:

felperes neve (címe)

Az alperes:

alperes neve (címe)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Nagy Sándor Ügyvédi Iroda (dr. Nagy Sándor ügyvéd, címe)

A per tárgya:

Közalkalmazotti jogviszony megszüntetése jogellenességre alapított kártérítési átalány, végkielégítés és sérelemdíj

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Gyulai Törvényszék 7.M.70.127/2021/15/I.

A fellebbezést benyújtó fél és a fellebbezés sorszáma:

Alperes, 7.M.70.127/2021/16.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a le nem rótt 192 930 (százkilencvenkettőezer-kilencszázharminc) forint másodfokú eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

A tényállás

[1] A felperes biológia-környezetvédelem, valamint angol nyelv és irodalom szakos tanár, 2015. szeptember 1. óta a (település neve)-i általános iskolában angolt tanított. 2020. november 16-tól 2021. május 6-ig keresőképtelen állományban volt, keresőképtelen

állományát követően feladatként merült fel a 7. osztályos tanulók angol nyelvi témazáró dolgozata.

[2] 2021. május 28-án a 7. osztályos tanulók megkezdték a dolgozat megírását, órai magatartásuk miatt a felperes folyamatosan fegyelmezte őket. A felperes részéről az órán olyan kifejezések hangzottak el, hogy „agyatlan”, „pofázik”, „baromkodik”. A tanórát pár percre elhagyta, az igazgató-helyettest felkereste, hogy vele a fegyelmezéssel kapcsolatban konzultáljon.

[3] A felperes a tanóráról a telefonjával titokban hangfelvételt készített.

[4] A tanítási órát követően egyes tanulók (osztályfőnök neve) osztályfőnöknek panaszkodtak a felperes magtartásával kapcsolatban, aki a következő órán erről jegyzőkönyvet vett fel.

[5] Az intézményvezető kérdésére a felperes a jegyzőkönyvben foglaltakat vitatta. 2021. június 8-ára a panaszos szülők és a felperes közötti egyeztetésre került volna sor, azonban a felperes a megbeszélés előtt orvoshoz ment, június 8-tól június 22-ig keresőképtelen állapotban volt.

[6] Az alperes 2021. június 8-án rendkívüli felmentéssel megszüntette a felperes közalkalmazotti jogviszonyát. A munkáltatói intézkedés indokolásában rögzítésre került, hogy a 7. osztályos tanulók szülei levélben felháborodásukat fejezték ki a felperes május 28-ai angol órán tanúsított magatartása miatt, illetve, hogy a 7. osztályosok osztályfőnöke ugyanezen a napon a tanulók elmondása alapján jegyzőkönyvbe foglalta, hogy a felperes az alábbi kifejezéseket használta: „fogjátok be a pofátokat rohadt kis gecik”, „kurva anyátokat”, „nem tudtok figyelni a kurva anyátokat”, „még most sem tudtok csendben maradni rohadt gecik”, „úgy viselkedtél, mint egy barom”, „eszetlen, agyatlan, trágár banda”, rendre utasításkor pedig „kuss” szót használta. A munkáltatói intézkedés szerint a felperes azzal, hogy az angol órán 7-8 percre felügyeletlenül hagyta a tanulókat, valamint június 8-án annak tudatában, hogy még órát kell tartania elhagyta az intézményt, valamint rendszeresen – többek között 2021. május 28-án – az emberi méltóságot megsértve trágár, erkölcsi fejlődést hátrányosan befolyásoló kifejezésekkel illette tanulóit, megvalósította az 1992. évi XXXIII. törvény (Kjt.) 33/A. § (1) bekezdés a) és b) pontjában rögzítetteket. Sorozatos cselekedeteivel és többek között a történetek megbeszélésre irányuló hajlandóságának hiányában a felperes olyan kibékíthetetlen ellentétet generált a pedagógus-diák, pedagógus-szülő pedagógus-intézmény kapcsolatában, mely lehetetlenné teszi a közalkalmazotti viszony fenntartását.

A kereset és az ellenkérelem

[7] A munkáltatói intézkedéssel szemben a felperes keresettel élt, amelyben kérte, hogy az azonnali hatályú felmentés jogellenességére tekintettel kötelezze a bíróság az alperest hat havi távolléti díjnak megfelelő összegű, 1 808 730 forint felmentési időre járó illetmény, két havi (602 910 forint) távolléti díjnak megfelelő összegű végkielégítés, valamint 1 808 730 forint sérelemdíj megfizetésére, továbbá ezen összegek után 2021. június 9-től a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű kamatot is érvényesített.

[8] Keresete indokául előadta, hogy 2019-ben a tankerületnél panaszt tett az intézmény működésével kapcsolatban, és ez az eljárás az iskola intézményvezetőjének bosszú hadjárata. Hivatkozott a keresőképtelenségére, valamint arra, hogy a munkáltatói intézkedésben idézett káromkodás jellegű trágár kifejezések nem hangzottak el, bár annak a lehetőségét nem zárta ki, hogy fegyelmező jellegű kifejezésként a „ne járjon a szád”, „ne pofázz” kifejezéseket használta.

[9] A tanórán készült hangfelvétellel kapcsolatban úgy nyilatkozott, hogy a készülék véletlenül bekapcsolódott, és az órát követően, amikor mosdóba ment a hangfelvétel azt is rögzítette, de azt később már letörölte.

[10] A június 8-i nappal kapcsolatban előadta, hogy már napok óta egészségügyi panaszai voltak, a távozás előtt jelezte ezt az intézményvezetőnek, majd a háziiorvosa keresőképtelen állományba vette.

[11] A sérelemdíj iránti igénye alapjául arra hivatkozott, hogy a rendkívüli felmentéssel összefüggésben személyiségi jogai, ezen belül becsületének, jóhírnevének megsértése történt. Keresete összegszerűségét a havi 301 455 forint összegű illetményével számolta.

[12] Az alperes ellenkérelmében kérte, hogy a bíróság a keresetet utasítsa el és kötelezze a felperest 80 000 forint, valamint tárgyalásonként 40 000 forint + áfa perköltség megfizetésére.

[13] Az ellenkérelmében kifejtette, hogy álláspontja szerint a munkáltatói intézkedés megalapozott. A felperes trágár kifejezéseit, a szidalmazást, káromkodással történő fegyelmezését a tanulók megsértésének minősítette. Vitatta, hogy a felperes 2021. június 8-án keresőképtelen volt, és kifogásolta, hogy úgy távozott a munkahelyről, hogy a szülőkkel találkozott volna. A hangfelvétellel kapcsolatban arra hivatkozott, hogy az jogsértő bizonyítási eszköz, amelynek mellőzését kérte.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[14] A Gyulai Törvényszék 7.M.70.127/2021/15/I. számú ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek felmentési időre járó távolléti díjnak megfelelő kártérítési átalányként bruttó 1 808 730 forintot, két havi végkielégítésként bruttó 602 910 forintot és ezen összegek után 2021. június 9-től a kifizetés napjáig járó időre járó törvényes kamatát. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Rendelkezett arról, hogy a 217 048 forint eljárási illeték az állam terhén maradjon.

[15] Az ítélet indokolásában felhívta a Kjt. 33/A. § (1) bekezdését, a Kjt. 33. § (1), (2) bekezdését, 37. § (4) bekezdését, a Munka törvénykönyvéről szóló 2012. I. törvény (Mt.) 82. § (3) bekezdését, valamint a Nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény (Nkt.) 62. § (1) bekezdését.

[16] A felperes által rendelkezésre bocsátott hangfelvételt érdekösszemérés alapján a Pp. 269. § (4) bekezdés alkalmazásával figyelembe vette, és a tárgyalás anyagává tette arra tekintettel, hogy a kiskorú tanulók tanúként való bírósági meghallgatása mellőzhető legyen.

[17] Álláspontja szerint a hangfelvétel mindennél egzaktabb módon igazolja, hogy a pedagógusi feladat teljesítése szempontjából nehéz pedagógiai térben kellett a felperesnek folyamatos fegyelmezés mellett a tanulók figyelmét felkelteni, terelni, illetve a témazárót megírni. A hangfelvétel tanúsága szerint a felperesnek folyamatos volt a törekvése a tanítási óra feladatainak teljesítésére. A tanulóknak rávezetés formájában segítséget próbált nyújtani a témazáró kapcsán, és a hangfelvételtől kitűnően káromkodásnak minősítő kifejezések nem azonosíthatók. A szabatos beszédhez képest a közönséges stílus szint tartományában értékelhető, egyes elejtett kifejezések a folyamatos feszültséggel terhelt tanítási órán esetenként megjelentek, de nincs nyoma annak, hogy a tanulók felperestől félnének, ilyen körülményt a hangfelvétel nem igazolt, inkább az ellenkezőjére lehet annak alapján következtetni. Az azonnali hatályú felmentésben feltüntetett olyan trágár kifejezések, mint például „kurva anyátokat”, „rohadt gecik”, „rohadt kis gecik”, „kuss” nem azonosítható.

[18] Kifejtette, hogy a tényállás megállapítása során a hangfelvételt, mint egzaktabb bizonyítékot részesítette előnyben az osztályfőnök által 2021. május 28-án rögzített jegyzőkönyvhöz és a közvetett bizonyítékként felmerülő két tanúvallomáshoz képest. A hangfelvétel alapján érdemben más következtetést tudott levonni a felperes pedagógusi magatartásáról, törekvéséről ahhoz képest, mint amit a rendkívüli felmondás indokolása kialakít a tanítási órát és a felperes gyakorlatát illetően.

[19] Kifejtette, hogy a felperes által használt - káromkodásnak nem tekinthető - közönséges kifejezések („agyatlan, pofázik, baromkodik”) szembe kerültek ugyan a tanulói méltóság és a pedagógusi hivatáshoz méltó magatartás szempontjaival, azonban e jogsértések a felperesi magatartás egészét, irányát tekintve csak pontszerű megjelenései a nehéz feltételek közötti munkavégzéssel együtt járó feszültségnek. A felperes csupán néhány percre hagyta el a tanítási órát, de tette azt az óra célja miatt, a fegyelmezés érdekében. A 2021. június 8-i keresőképtelensége az előzményeket és a rendelkezésre álló igazolásokat is figyelembe véve eredményesen nem vitatható. A felperes magatartása nem valósította meg és nem igazolta a rendkívüli felmentés indokolásában rögzített tényállást.

[20] A kártérítés és végkielégítés mértékével kapcsolatban az alperes vitató nyilatkozatot nem tett, így azt a kereseti kérelemnek megfelelően állapította meg.

[21] A sérelemdíj tekintetében kifejtette, hogy a felperes ezirányú igénye azért nem teljesíthető, mert a közalkalmazotti jogviszony megszüntetésével okozott helyzetére önmagában megoldást szolgáltat a bíróság közalkalmazotti jogviszony jogellenes megszüntetése megállapításán alapuló ítélete, továbbá a felperes részéről is felmerültek olyan kifejezések, amelyek vita kiváltására alkalmasak.

[22] Rögzítette a bíróság továbbá, hogy (tanú 1), (tanú 2), (tanú 3), (tanú 4) és (tanú 5) tanúként való meghallgatását a bíróság mellőzte, mert az kiváltotta a rendelkezésre bocsátott hangfelvétel, amely lényegében az egész tanítási órát tartalmazza.

A fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem

[23] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen azt kérte, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és a felperes keresetét utasítsa el, másodlagosan pedig azt, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét helyezze hatályon kívül és kötelezze a bíróságot új eljárás lefolytatására, új határozat hozatalára. Kérte továbbá, hogy az ítéltábla kötelezze a felperest perköltség viselésére azzal, hogy az alperesi jogi képviselő áfa körbe tartozik.

[24] Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet a feltárt tényekkel ellentétes, a felperesre egyoldalúan kedvező megállapításokat tett a tanterem elhagyásával, a felperes által a tanulókkal szemben használt kifejezésekkel, a felperes 2021. június 8-án az iskolából történő távozásának körülményeivel, okával kapcsolatban, idézve e körben az álláspontja szerint téves ítéleti megállapításokat, illetve felperesi elismerő nyilatkozatokat.

[25] Mindezekből azt a következtetést vonta le, hogy a felmentés indokainak összefoglalása a felmentési okiratban tényszerűen, a valósággal egyezően tartalmazza a – felperes által is elismert – kötelezettségzegéseket, ezért iratellenesnek és okszerűtlennek találta az ezzel ellentétes ítéleti megállapításokat.

[26] Érvelése szerint tévedett az elsőfokú bíróság, hogy a hangfelvételt figyelembe vette, mint bizonyítékot az eljárás részévé tette. A hangfelvételt ugyanis a Pp. 269. § (1) bekezdés b) és d) pontjai alapján jogsértő bizonyítási eszköz, ami a perben nem használható fel. Egyrészt ugyanis a hangfelvétel keletkezési körülményeiről a felperes többször

ellentmondó nyilatkozatokat tett, és állításaiból következik, hogy a telefonkészüléket csak a hangfelvétel elkészítése céljából hordta magával, tehát készült arra, hogy mások tájékoztatása, tudta és beleegyezése nélkül hangfelvételt készítsen. Másrészt a felperes beismerte, hogy a hangfelvétel manipulált, megvágott, a szövegrészek kivágása miatt megváltoztatott tartalmú. Emellett tényként rögzítette, hogy a hangfelvételnél az ő állításait alátámasztó része is van.

[27] Kifogásolta, hogy a bíróság a tanulók tanúkénti kihallgatását mellőzte annak ellenére, hogy erre mindkét fél részéről indítvány volt. Érvelése szerint meghallgatásukra azért lett volna szükség, mert a munkáltatói intézkedés nemcsak a 2021. május 28-ai angol órán elhangzott trágár kifejezéseket hivatkozva, hanem azt az elsőfokú bíróság által nem vizsgált körülményt is, hogy a felperes rendszeresen zárja az óráit azzal a kifejezéssel, hogy „úgy viselkedtél, mint egy barom”, többször illeti őket „eszetlen, agyatlan, trágár banda” kifejezéssel, rendreutasításkor a „kuss” szót használja, illetve, hogy a szülők látják a gyerekeken, hogy félve indulnak iskolába, amikor angol órájuk van.

[28] További hivatkozása szerint az elsőfokú bíróság elmulasztotta értékelni (osztályfőnök neve) és (tanú 6) tanúk vallomását. Az ítéletben megjelölt, velük kapcsolatos fél mondat bizonyíték értékelésnek nem tekinthető, a tanúvallomásokat nem vetette össze a perbeli okiratok tartalmával, valamint egymással sem, és konkrét indokát sem adta, hogy a tanúvallomásokat miért rekeszti ki a tényállás megállapítása során releváns bizonyítékok közül, illetve a tanúk vallomását hogyan, miként mérlegeli, ha azokat elveti, azt miért teszi.

[29] A Pp. 381. § alkalmazásának szükségességével kapcsolatban azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási indítványok elutasítása tárgyában nem döntött, de azokat nem is teljesítette. Szükséges a tanúk meghallgatása, emiatt az elsőfokú eljárás megismétlése, vagy kiegészítése.

[30] A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az ítéltábla döntése és annak indokai

[31] A fellebbezés alaptalan.

[32] Az ítéltábla – az ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülmény fennálltának hiányában – felülbírálati jogkörét a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 370. § (1) bekezdés alapján az erre irányuló fellebbezési kérelemre és fellebbezési ellenkérelemre azok korlátai között gyakorolta figyelemmel arra, hogy ilyen korlátnak minősülnek a Pp. 371. § (1) bekezdés a-d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak.

[33] Az ítéltábla a fellebbezésben és a fellebbezési ellenkérelemben foglaltakra tekintettel az alábbiakat emeli ki.

[34] Tévesen hivatkozott az alperes arra, hogy az elsőfokú bíróság a tényekkel ellentétesen, a felperesre kedvezőbben tett megállapításokat az osztály elhagyásával, a tanulókkal szemben használt kifejezésekkel, és az iskolából való távozással kapcsolatban.

[35] Az eljárás anyagához csatolt hangfelvételből az osztály elhagyásával kapcsolatban ugyanis az állapítható meg, hogy a felperes az osztályától 3 perc 30 másodpercig volt távol azért, hogy a tanulók fegyelmezésével kapcsolatos problémáit jelezze az igazgató-helyettesnek. Ezzel ellentétesen, a felperesre kedvezőbb megállapítást az ítélet nem tartalmaz. A fellebbezésben e körben idézett ítéleti megállapítás, illetve felperesi nyilatkozat között sincs ellentmondás.

[36] A hangfelvételtől a felperes által használt kifejezések tárgyában pedig az derül ki, hogy az órán elhangzottak a felperestől olyan közönséges, de trágárnak nem minősülő kifejezések, hogy „agyatlan”, „pofázik”, „baromkodik”, ami összhangban áll a felperes személyes előadásával, és ezeket rögzíti az elsőfokú ítélet is. Ezzel ellentétes – felperesre kedvezőbb – megállapítás az ítéletben nem szerepel. E körben sincs ellentmondás a fellebbezésben idézett ítéleti megállapítás és felperesi nyilatkozat között.

[37] A 2021. június 8-ai eseményekkel kapcsolatban annyiban alapos az alperes fellebbezési hivatkozása, hogy a felperes nem bizonyította, hogy a szülőkkel megbeszélte találkozótól már napok óta beteg volt. A felperes személyes meghallgatása során – az alperes hivatkozásával szemben – állította ugyan a korábbi panaszosságát, de annak bizonyítására nem került sor, ezért az valós tényként a Pp. 265. § (1) bekezdés értelmében nem volt elfogadható. Az ítélet tényállása tehát e körben módosításra szorul, ezért az ítéltábla az elsőfokú ítélet tényállásából a felperes „napok óta panaszos volt” részt mellőzi. A valós tény tehát némileg eltér az elsőfokú bíróság ítéletében rögzítettől, az eltérés azonban nem releváns tény tekintetében áll fenn. Nincs ugyanis semmilyen jelentősége annak, hogy a felperes mennyivel a kitűzött egyeztetés előtt vált panaszossá. Jelentősége csak annak van, hogy a megbeszélés időpontjában már keresőképtelen volt, amit orvosi igazolással bizonyított.

[38] A fenti nem helytálló érveiből pedig az alperes tévesen vont le következtetést a rendkívüli felmentés valóságára és okszerűségére. A felperes ugyanis nem 7-8 percre, csak ennél lényegesen rövidebb időre hagyta el a tantermet, azt pedig a tanulók által generált fegyelmezési problémákhoz történő segítségkérés okán tette, a rendkívüli felmentésben terhére rótt trágár kifejezéseket a megjelölt tanórán nem használta, kifejezései – bár közönségesek – azoknál enyhébbek voltak, továbbá 2021. június 8-án nem indokolatlanul, hanem keresőképtelen állapota miatt távozott az iskolából. Ezért egyik terhére rótt magatartás sem minősül olyan közalkalmazotti jogviszony szándékos, vagy súlyos gondatlan, jelentős mértékű megszegésének, ami akár külön-külön, akár együttesen kimerítené a Kjt. 33/A. § (1) bekezdés a) pontjában a rendkívüli felmentés alkalmazásához előírt feltételeket, illetve magatartásával nem generált kibékíthetetlen ellentéteket a pedagógus, diák, szülők és intézmény viszonylatában, azaz a b) pontban írt feltételek sem állnak fenn.

[39] Alaptalanul sérelmezte az alperes a hangfelvétel figyelembevételét, bizonyítékként értékelését az alábbiak miatt.

[40] Az alperes ugyan helytállóan állította, hogy a hangfelvétel a Pp. 269.§ (1) bekezdés b) pontja szerint jogsértő bizonyítási eszköz, hiszen a diákok tudta és beleegyezése nélkül, vagyis jogsértő módon keletkezett, ez azonban csak fő szabály szerint zárja ki annak perben történő felhasználását. A Pp. 269.§ (4) bekezdése ugyanis lehetőséget ad arra, hogy a jogsértő bizonyítási eszközt a bíróság kivételes, a jogszabályi rendelkezésben tételesen felsorolt esetekben figyelembe vegye. Ez egyebek mellett akkor fordulhat elő, ha a bíróság a jogsérelemmel érintett jogi érdeket [b) pont], vagy a jogsértő bizonyíték tényállás felderítésére gyakorolt hatását [c) pont] mérlegelve azt szükségesnek tartja.

[41] A jelen esetben egyrészt az igazság felderítése, mint társadalmi érdek jelentősebb a tanulók hangmáshoz fűződő egyéni érdekénél. Másrészt a hangfelvétel a tényállás felderítését nagy mértékben elősegítette, hiszen abból váltak a perrel érintett tanórán történetek rekonstruálhatóvá, az ott elhangzott kifejezések bizonyíthatóvá. Csak a hangfelvételtől lehetett pontosan megállapítani azt, hogy a felperes mikor, mennyi időre és milyen célból hagyta el a tantermet, illetve, hogy az angol órán mi hangzott el, annak hangulata milyen volt, és a felperesnek milyen körülmények között kellett a fegyelmet fenntartania. Mindezeket figyelembe véve az elsőfokú bíróság jogszabálysértés nélkül, a Pp.

269. § (4) bekezdés b) és c) pontjának felhatalmazása alapján vette figyelembe a hangfelvételt.

[42] Alaptalan az alperes hivatkozása a hangfelvétel készítésének körülményeire is. Az, hogy a felperes véletlenül kapcsolta felvételre a telefonját, vagy szándékosan tette, esetleg a telefon magától kapcsolódott be nem releváns, mert e körülmények nem változtatnak sem azon, hogy a bizonyítási eszköz jogsértő módon keletkezett, sem azon, hogy a fent kifejtettek miatt mégis figyelembe vehető.

[43] Azt pedig, hogy a hangfelvétel manipulált, az alperes nem bizonyította, csak állította. Álláspontjával szemben a hangfelvételtől megállapítható, hogy az 44 perc 50 másodperc hosszú, vagyis azon a perrel érintett tanítási óra teljes egészében, hiánytalanul rögzítve van. Az, hogy az óra után a mosdóban töltött időt a felperes letörölte, még nem jelent manipulációt, hiszen a per szempontjából irreleváns részt vágott ki, a jelentőséggel bíró részt viszont nyilvánvalóan érintetlenül hagyta.

[44] A fentiek miatt az elsőfokú bíróság – az alperes hivatkozásával szemben – helyesen tekintette a hangfelvételt olyan bizonyítási eszköznek, amely mindennél jobban igazolja az órán történeteket, és helytállóan értékelte hangsúlyosabbnak azt a közvetlen és közvetett tanúvallomásokkal szemben.

[45] A hangfelvétel figyelembevétele mellett az elsőfokú bíróság helyesen mellőzte a tanulók tanúkénti meghallgatását. Egyrészt a hangfelvétellel igazoltan el nem hangzott trágár kifejezések felperes részéről történő használatának bizonyítására a tanúvallomások – az objektív bizonyítási eszközzel szemben – nem lettek volna alkalmasak. Másrészt az, hogy a tanulók – a panaszuokról felvett jegyzőkönyv és a két pedagógus tanúvallomása szerint – olyan kifejezéseket tulajdonítottak a 2021. május 28-i tanóra tekintetében is a felperesnek, amelyek használatát a hangfelvétel cáfolta, megkérdőjelezi a szavahihetőségüket, ezért vallomásukból nem volna hiteles bizonyíték nyerhető a felperes korábbi magatartására sem. Harmadrészt a hangfelvételtől nemcsak a felperes, hanem a tanulók viselkedése, órához való hozzáállása is megállapítható. A diákok beszélgetnek, hangoskodnak, nevetgélnek, a felperes eredménytelenül próbálja fegyelmezni őket. A diákok tehát olyan magatartást tanúsítottak, ami cáfolja, hogy félelemmel vennének részt az angol órákon. Ezek alapján nem volt várható tőlük teljesen hiteles vallomás azzal kapcsolatban sem, hogy félve jártak volna angol órára.

[46] Mindezek miatt a tanulók meghallgatása szükségtelennek bizonyult, ezért az elsőfokú bíróság a Pp. 276. § (5) bekezdésének helyes alkalmazásával mellőzte az ezzel kapcsolatos bizonyítási indítványok teljesítését.

[47] Alaptalanul hivatkozott arra az alperes, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte a két tanú vallomását. Az ítélet jogi indokolásával szemben támasztott követelményeket a Pp. 346.§ (5) bekezdése határozza meg. E szerint a jogi indokolás tartalmazza az ítélet alapjául szolgáló jogszabályokat és szükség esetén azok értelmezését, a megállapított tényekre vonatkozó bizonyítékokat azokkal a körülményekkel együtt, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, a tények megállapításának egyéb körülményeit, továbbá azokat az okokat, amelyek miatt a bíróság valamely tényállítást nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte. Az elsőfokú bíróság a tanúvallomások vitatott értékelése során kifejtette, hogy a hangfelvételt részesítette előnyben az osztályfőnök által készített jegyzőkönyvhöz, valamint a közvetett bizonyítékként felmerülő két tanúvallomáshoz képest. Ezzel az elsőfokú bíróság a szükséges mértékben eleget tett az indokolási kötelezettségének e körben, hiszen az általa leírtakból kiderül az, hogy milyen körülményeket vett irányadónak e bizonyítékok értékelésénél.

[48] Helytelenül sérelmezte az alperes azt, hogy az elsőfokú bíróság nem utasította el végzésben a tanúk meghallgatása iránt előterjesztett bizonyítási indítványait.

[49] Egyrészt nem szerepel a Pp-ben olyan rendelkezés, amely előírná, hogy a bizonyítási indítványt külön végzéssel kell elutasítani. Másrészt a Pp. már idézett 346.§ (5) bekezdése szerint az ítéletben kell számot adni a bizonyítékok mellőzéséről. Az előbbiekből az következik, hogy helyesen, jogszabálysértés nélkül járt el az elsőfokú bíróság, amikor nem rendelkezett külön végzésben a bizonyítási indítvány elutasításáról, hanem az ítéletében adott számot arról, hogy a felajánlott tanúk meghallgatását azért mellőzte, mert azt kiváltotta a rendelkezésre bocsátott hangfelvétel, és a tényállás megállapítása szempontjából a kért bizonyítás szükségtelenül terhelne a gyerekeket.

[50] Az előzőekben kifejtettekre figyelemmel ítéletábra az alperes elsődleges - az elsőfokú ítélet megváltoztatása iránti – fellebbezési kérelmét nem találta megalapozottnak, ezért szükségessé vált a másodlagos – az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése iránti – fellebbezési kérelem vizsgálata is, amelyet az alperes a Pp. 381.§-ára alapított egyrészt azzal az indokkal, hogy a felek által előterjesztett bizonyítási indítványt az elsőfokú bíróság elutasítatlanul hagyta, másrészt azzal, hogy szükségesnek tartja ugyanezen bizonyítási indítványai teljesítése érdekében az elsőfokú eljárás megismétlését vagy kiegészítését.

[51] A Pp. 381.§ szerint a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét végzéssel hatályon kívül helyezheti, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasíthatja, ha szükséges az elsőfokú eljárás megismétlése vagy kiegészítése, mert az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértése az ügy érdemi eldöntésére kihatott, és annak orvoslása a másodfokú eljárásban nem lehetséges, vagy nem észszerű.

[52] Az ítéletábra a korábbiakban már kifejtette, hogy – az elsőfokú bíróság álláspontjával egyezően – nem tartja indokoltnak a mellőzött, a tanúk meghallgatására irányuló bizonyítási indítványok teljesítését. Megítélése szerint tehát az elsőfokú eljárás során nem történt olyan, az ügy érdemi eldöntésére kiható eljárási szabálysértés, ami szükségessé tenné az elsőfokú eljárás megismétlését vagy kiegészítését, ezért az alperes másodlagos fellebbezési kérelme is megalapozatlan.

[53] Mindezekre figyelemmel az ítéletábra megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a fellebbezésben megjelölt eljárási szabálysértések nélkül folytatta le, ennek alapján a kereset elbírálásához szükséges tényállást kellő mértékben feltárta, azt a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével helyesen állapította meg, és abból helytálló következtetésre jutott, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése értelmében helybenhagyta.

[54] A másodfokú eljárásban a pertárgyérték 2 411 640 forint, ez alapján a másodfokú illeték az 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 46. § szerint 192 930 forint. Az alperes peresztessége folytán a Pp. 83. § (1) bekezdése, a Pp. 102. §-a, valamint az Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján a fellebbezési illeték az állam terhén marad.

[55] A pernyertes felperes perköltséget nem számított fel, ezért arról az ítéletábrának rendelkeznie nem kellett.

Szeged, 2022. december 21.

Dr. Szöllősiné dr. Tóth Zsuzsanna s.k.
a tanács elnöke

Dr. Gál Attila s.k.
előadó bíró

Dr. Tolna András s.k.
táblabíró

